

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 446/2026
21.04.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Миролуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Јасмине Васовић и Милене Рашић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Бранка Тодоровића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К 406/2025 од 02.12.2025. године и Вишег суда у Новом Саду Кж1 17/26 од 23.02.2026. године, у седници већа одржаној дана 21.04.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Бранка Тодоровића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К 406/2025 од 02.12.2025. године и Вишег суда у Новом Саду Кж1 17/26 од 23.02.2026. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду К 406/2025 од 02.12.2025. године окривљени АА оглашен је кривим да је извршио кривично дело угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика за које му је изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 4 месеца и истовремено је одређено да се утврђена казна затвора неће извршити уколико окривљени у року од 1 године од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело. Истом пресудом, окривљени је обавезан да сноси трошкове кривичног поступка на начин ближе наведен у изреци првостепене пресуде.

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Кж1 17/26 од 23.02.2026. године, одбијене су као неосноване жалба браниоца окривљеног и жалба Основног јавног тужиоца у Новом Саду и пресуда Основног суда у Новом Саду К 406/2025 од 02.12.2025. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног, адвокат Бранко Тодоровић, због

повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) у вези члана 438. став 2. тачка 3) Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни суд утврди да је поднети захтев за заштиту законитости основан, те да је побијаним пресудама повређен закон на штету окривљеног и да усвоји поднети захтев за заштиту законитости, побијане пресуде укине и списе предмета врати на поновни поступак и одлучивање првостепеном суду или их преиначи, тако да окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), па је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је недозвољен.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости указује да је побијаним пресудама учињена повреда закона из члана 438. став 2. тачка 3) ЗКП и томе у прилог наводи чињеницу да суд није применио одредбу члана 124. став 1. тачка 1) и став 3. ЗКП, јер иако је налаз и мишљење судског вештака саобраћајне струке Фехер Ласла нетачан, непотпун и нејасан у погледу утврђених димензија саобраћајних трака, брзине кретања возила, суд није одредио да се одради допунско вештачење, нити је узео у обзир изјашњење стручних саветника. Поред тога, бранилац наводи да су побијаним пресудама учињене и повреде закона из члана 15. и 16. ЗКП које у захтеву нумерише и образлаже.

Како чланом 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени односно његов бранилац, сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде закона из члана 15. ЗКП, члана 16. ЗКП, члана 124. ЗКП и члана 438. став 2. тачка 3) ЗКП, то је Врховни суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног оценио недозвољеним.

Сходно напред изнетом, Врховни суд је у смислу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП одлучио као у изреци овог решења.

Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.

Председник већа – судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић